

Boldino sügis

Luuletusi merel ulpivast laevukestest ja Boldino sügisest oskab vist enamik nõukogude ajal koolis käinutest une pealt ette lugeda. Neidsamu Lermontovi ja Puškini luuletusi tuubivad ka praegused koolijütsid.

Erinevalt emadest-isadest õpivad nad vene keelt ilma sunnita – lausa heameelega. Praegused noored mõtlevad tulevasele tööpaigale juba koolipinki nühkides. Ilmselt ei saa Eestis ka kümne aasta pärast olla arst, jurist või klienteenindaja vene keelt oskamata. Pole mõtet unistada, et muulastest vanamammid vanuigi riigikeele selgeks saavad. Noored on ettenägelikud ja praktilised.

Vene keele oskus on ühe nõudena sees ka praegustes tööpakkumistes. Nii tänavad paljud tänased tööotsijad mõttes kunagisi vene keele õpetajaid, kellele omal ajal armastust vene keele vastu just eriti palavalt ei näidatud.

Ometi pandi tol ajal koolis õpilastele suhu hea vene keel. Kooli vene keele tundidest said nii mõnedki kultuurikauged inimesed ellu kaasa teadmise, et vene kultuuris on sellised suured kujud nagu Puškin ja Majakovski.

Praegu on koolides vene keele tunnid vaid paar korda nädalas. Ilmselt jääb see paljudele ainsaks kokkupuuteks vene kõrgkultuuriga. Paraku on vene keele õpikud vananenud ja nii tea-

Koolitee

Malle Pajula,
toimetaja

vad õpilased vähe vene uuema aja kirjameestest. Õnneks on koolides veel alles vana kogenud vene keele õpetajatest kaardivägi, kes elu jooksul ajakirjandusest materjale kogunud ja konspekteinud. Nemad suudavad oma isiksustega õpilasi keelest vaimustuma panna.

Lastedki suhtuvad vene keelde eelarvamuseta, kui kodus nende vene keele õpinguid toetatakse.

Vastastikku üksteise keelt ja kultuuri õppides, kasvab Eestis üles eestlaste ja venelaste põlvkond, kes suhtuvad eri rahvustesse palju eelarvamusetavamalt kui nende vanemad.